



جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۸۸/۲/۸

شماره چاپ ۶۷۱

شماره ثبت ۳۰۳

یک شوری

لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: قضائی و حقوقی

فرعی: امنیت ملی و سیاست خارجی

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۴۱۶۴۸/۱۹۴۶۴

تاریخ ۱۳۸۸/۲/۱

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند» که بنابه پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱/۹ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌گردد.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

نظر به لزوم استقرار روشمند همکاری‌های قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند و باتوجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقاء سطح همکاری‌های دوجانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

ماده واحده- موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

وزیر امور خارجه

رئیس جمهور

وزیر دادگستری

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند که از این پس طرفین نامیده می شوند، با توجه به روابط دوستانه دیرینه بین دو کشور، با تأیید ضرورت تسهیل گسترده ترین سطح همکاری دوجانبه در ابلاغ احضاریه‌ها، اجرای قرارها و سایر اسناد و مأموریت‌های قضائی، با تمایل به ارتقاء کارآمدی هر دو کشور در زمینه تحقیقات، تعقیب و مبارزه با جرائم از جمله جرائم مربوط به تروریسم و پیگیری، محدودسازی، ضبط یا مصادره عواید و آلات ارتکاب جرم از طریق همکاری و معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- دامنه شمول

- ۱- طرفین به موجب این موافقتنامه، گسترده ترین سطح معاضدت حقوقی دوجانبه در امور کیفری را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.
- ۲- از نظر این موافقتنامه، صرف نظر از این که درخواست یا ارائه معاضدت از سوی دادگاه یا یک مرجع دیگر باشد، معاضدت حقوقی دوجانبه انجام خواهد شد.
- ۳- این موافقتنامه در مورد هر گونه درخواست‌های معاضدت حقوقی دوجانبه که به فعل یا ترک فعل ارتكابی قبل از تاریخ لازم‌الاجراء شدن آن مربوط می‌شود نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱-

(الف) «امور کیفری» به تحقیقات، استعلامها، محاکمات یا سایر رسیدگی‌های مربوط به هر جرمی اطلاق می‌شود که به موجب هر قانون لازم‌الاجراء طرف مربوط جرم شناخته می‌شود.

(ب) امور کیفری شامل تحقیقات یا دادرسیهای مربوط به جرائم مالیاتی، عوارض، گمرک و انتقال بین المللی سرمایه یا پرداختها نیز می‌باشد.

(پ) معاضدت شامل موارد زیر خواهد بود:

(۱) اقدام به تعیین محل، محدودسازی، ضبط یا مصادره عوائد و آلات جرم و همچنین وجوه یا منابع مالی مورد استفاده برای تأمین مالی اقدامات تروریستی در سرزمین هر یک از طرفین.

(۲) اخذ شهادت و استماع اظهارات اشخاص.

(۳) ارائه اطلاعات، اسناد و سایر سوابق از جمله سوابق کیفری و قضائی.

(۴) تعیین محل اشخاص و اشیاء از جمله تعیین هویت آنها.

(۵) بازرسی و توقیف.

(۶) تحویل اموال از جمله تحویل موقت مدارک.

(۷) در دسترس قرار دادن اشخاص زندانی و دیگران برای اداء شهادت یا مساعدت به امر تحقیقات.

(۸) ابلاغ اسناد، از جمله اسنادی که متضمن درخواست حضور اشخاص است.

(۹) سایر معاضدتهایی که با اهداف این موافقتنامه سازگار باشد.

۲-

(الف) «عوائد جرم» به هر مالی یا ارزش معادل آن اطلاق می‌شود که مستقیم

یا غیرمستقیم توسط اشخاص از ارتکاب یک یا چند جرم حاصل می شود.

ب) « اموال » به پول و هر نوع مال منقول یا غیرمنقول، ملموس یا غیرملموس اطلاق می شود و شامل منافع این اموال نیز می باشد.

پ) « مصادره » به هر اقدامی اطلاق می شود که به محرومیت از مال می انجامد.

ت) « آلات جرم » به اموالی اطلاق می شود که در رابطه با ارتکاب یک جرم مورد استفاده قرار گرفته یا استفاده از آن در نظر بوده است و

ث) « محدود نمودن مال » به هر اقدامی اطلاق می شود که مانع معامله، انتقال یا واگذار کردن اموال می گردد.

ماده ۳- مقامات مرکزی

- ۱- درخواست معاضدت موضوع این موافقتنامه، توسط مقامات مرکزی طرفین به عمل خواهد آمد.
- ۲- در جمهوری اسلامی ایران مقام مرکزی قوه قضائیه (وزارت دادگستری) و در جمهوری هند، مقام مرکزی (وزارت کشور) است.

ماده ۴- محتوای درخواستها

- ۱- درخواستهای معاضدت موضوع این موافقتنامه، کتبی خواهد بود. در هر حال در شرایط اضطراری یا در مواقعی که طرف درخواست شونده مجاز بداند درخواستها می تواند شفاهی باشد ولی باید سپس با درخواست کتبی تأیید شود.
- ۲- درخواستهای معاضدت، حاوی موارد زیر خواهد بود:
الف) نام مرجع صالحی که تحقیقات یا دادرسیهایی که درخواست به آنها مربوط است را انجام می دهد.
ب) موضوعات، از جمله قوانین و وقایع مربوط که تحقیقات یا دادرسیها به آنها مربوط است.

پ) منظور از درخواست و ماهیت معاضدت موردنظر.
ت) جزئیات هر نوع شرط یا آئین ویژه که طرف درخواست کننده مایل است رعایت گردد.

ث) هر نوع محدودیت زمانی که در اجراء درخواست مورد نظر است.
ج) هویت، تابعیت و نشانی شخص یا اشخاصی که موضوع تحقیقات یا دادرسیها هستند.

چ) در صورت درخواست برای اخذ مدرک یا بازرسی و توقیف، شرحی از مبنای این‌یاور که مدرک موردنظر احتمالاً در حوزه صلاحیت طرف درخواست شونده یافت می‌گردد.
ح) در صورت درخواست اخذ شهادت از یک شخص، تفصیلی در این خصوص که آیا اظهارات سوگند خورده یا تصدیق شده مورد نیاز است و نیز توضیحی در مورد موضوع شهادت یا اظهارات موردنظر.

خ) در صورت امانت دادن مدارک، شخص یا طبقه‌ای از اشخاص که مدرک موردنظر را در اختیار خواهند داشت، محلی که مدرک به آنجا انتقال داده خواهد شد، هر نوع آزمایشی که انجام خواهد گرفت و تاریخ استرداد مدارک در آینده.
د) در صورت در دسترس قراردادن اشخاص بازداشت شده، شخص یا طبقه‌ای از اشخاص که در مدت انتقال، وی را در اختیار خواهند داشت، محلی که شخص بازداشت شده به آن منتقل خواهد شد و تاریخ برگرداندن آن شخص.

ذ) نیاز به محرمانه بودن، در صورت وجود و دلایل آن؛ و
ر) در صورت درخواست برای محدود نمودن یا ضبط عوائد یا آلات جرم، در صورت امکان:

(۱) شرح دقیق عوائد یا آلات مزبور از جمله محل آنها.
(۲) شرحی در مورد دلایل این اعتقاد که پول یا اموال موردنظر، عوائد یا آلات جرم هستند؛ و

(۳) شرحی در مورد مدرکی که برای رسیدگی در قلمرو طرف درخواست شونده در دسترس قرار می گیرد.

۳- اگر درخواست، طبق قوانین طرف درخواست شونده به نحو دیگری قابل انجام باشد طرف مزبور صرفاً به این دلیل که درخواست حاوی تمام اطلاعات مندرج در این ماده نیست از انجام آن امتناع نخواهد نمود.

۴- اگر طرف درخواست شونده، برای رسیدگی به درخواست، به اطلاعات بیشتری نیاز داشته باشد، می تواند اطلاعات اضافی را درخواست نماید.

ماده ۵- اجراء درخواست

۱- درخواست معاضدت، طبق قوانین طرف درخواست شونده اجراء خواهد شد و در صورتی که با قوانین آن طرف منافات نداشته باشد می تواند با شرایط و روشی که در درخواست تصریح گردیده است اجراء شود.

۲- طرف درخواست شونده، بنا به درخواست، هر نوع اوضاع و احوالی که ممکن است موجب تأخیر قابل توجه در اجراء درخواست گردد را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

۳- طرف درخواست شونده، تصمیم خود در مورد عدم اجراء تمام یا بخشی از درخواست معاضدت، یا تعویق در اجراء آن را، بلافاصله به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد و دلایل این تصمیم را اعلام خواهد نمود.

ماده ۶- امتناع از معاضدت

۱- طرف درخواست شونده می تواند در موارد زیر، معاضدت را رد کند:
الف) در صورتی که اجراء درخواست، منحل حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا سایر منافع اساسی آن باشد یا به ایمنی اشخاص لطمه بزند.

ب) در صورتی که اجراء درخواست، مخالف قانون اساسی و قوانین داخلی طرف درخواست شونده باشد.

پ) در صورتی که درخواست برای محدود نمودن، ضبط یا توقیف عوائد یا آلات، مربوط به فعالیتی باشد که چنانچه در حوزه صلاحیت طرف درخواست شونده انجام شده بود، چنین دستوری برای اموال صادر نمی گردید؛ و

ت) درخواست مربوط به جرمی باشد که شخص متهم مربوط به آن در نهایت تبرئه یا عفو گردیده باشد.

۲- طرف درخواست شونده قبل از رد درخواست معاضدت، بررسی خواهد نمود که آیا انجام معاضدت با رعایت شرایطی که ضروری می داند امکانپذیر است یا خیر. در صورتی که طرف درخواست کننده انجام معاضدت با آن شرایط را بپذیرد شرایط مزبور را مراعات خواهد کرد.

ماده ۷- انتقال اسناد و اشیاء

۱- هنگامی که درخواست معاضدت، به انتقال سوابق و اسناد مربوط باشد طرف درخواست شونده می تواند رونوشت مصدق آنها را ارسال کند مگر این که طرف درخواست کننده صریحاً درخواست ارسال نسخ اصلی را بنماید.

۲- اصل سوابق یا اسناد و اشیائی که به طرف درخواست کننده ارسال می شود در اسرع وقت ممکن، به درخواست طرف درخواست شونده به آن طرف مسترد خواهد شد.

۳- تا آنجا که قوانین طرف درخواست شونده مجاز بدانند، اسناد، اشیاء و سوابق همراه یا گواهی یا به شکلی که طرف درخواست کننده درخواست می کند تا مطابق مقررات طرف درخواست کننده قابل قبول باشد ارسال خواهد شد.

ماده ۸- اخذ مدارک در طرف درخواست شونده

۱- هر شخص از جمله اشخاص بازداشتی که از آنان درخواست اداء شهادت و ارائه اسناد، سوابق یا موارد دیگری در طرف درخواست شونده به عمل آمده است را می‌توان با احضاریه یا دستور به حضور و اداء شهادت و ارائه اسناد و سوابق، و سایر موارد مطابق قوانین طرف درخواست شونده مجبور نمود.

۲- با رعایت قوانین طرف درخواست شونده، به مأمورین، سایر مقامات طرف درخواست کننده و اشخاص مرتبط با دادرسی در طرف درخواست کننده اجازه داده خواهد شد هنگام اخذ دلایل در طرف درخواست شونده، حضور داشته باشند و در اخذ آن دلایل مشارکت نمایند.

۳- حق مشارکت در اخذ شهادت شامل حق حضور مشاور برای طرح سؤالات می‌باشد. ممکن است به اشخاص حاضر در اجراء درخواست اجازه داده شود مشروح دادرسی را یادداشت کنند. استفاده از وسایل فنی برای ضبط مشروح دادرسی نیز ممکن است اجازه داده شود.

ماده ۹- دسترسی به اشخاص برای اداء شهادت یا کمک به تحقیقات در طرف درخواست کننده

۱- طرف درخواست کننده می‌تواند درخواست کند که برای اداء شهادت یا کمک به تحقیقات، شخصی در دسترس قرار گیرد.

۲- طرف درخواست شونده از شخص دعوت خواهد کرد به تحقیقات کمک نماید یا به عنوان شاهد در رسیدگیها حضور یابد. طرف درخواست شونده همچنین سعی خواهد کرد که شخص مزبور، دعوت فوق را اجابت نماید. هزینه‌ها و فوق‌العاده‌های قابل پرداخت، به شخص مورد نظر اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۱۰- در دسترس قرار دادن زندانیان برای اداء شهادت یا کمک به تحقیقات

۱- بنا به درخواست طرف درخواست کننده، شخصی که در کشور طرف درخواست شونده زندانی است برای کمک به تحقیقات یا دادرسیها موقتاً به طرف درخواست کننده انتقال داده خواهد شد، مشروط بر این که شخص زندانی با این انتقال موافقت کند و دلیل مهمی علیه انتقال این شخص وجود نداشته باشد.

۲- در مواردی که طبق قوانین طرف درخواست شونده، لازم است شخص منتقل شده در بازداشت بماند طرف درخواست کننده وی را در بازداشت نگاه خواهد داشت و در پایان اجراء درخواست، او را تحت الحفظ باز خواهد گرداند.

۳- در صورتی که مدت محکومیت شخص منتقل شده تمام شود یا طرف درخواست شونده به طرف درخواست کننده اطلاع دهد که دیگر نیاز به بازداشت وی نیست شخص مزبور آزاد خواهد شد و در حکم فردی خواهد بود که به دنبال درخواست حضور، در کشور طرف درخواست کننده حضور یافته است.

ماده ۱۱- مصونیت

۱- شخصی که در اجراء درخواست حضور، در کشور طرف درخواست کننده حضور دارد در قلمرو آن طرف به لحاظ ارتکاب فعل یا ترک فعلهایی که قبل از عزیمت از طرف درخواست شونده واقع شده اند تحت پیگرد قرار نخواهد گرفت، زندانی نخواهد شد یا مشمول هیچ نوع محرومیت از آزادی شخصی نخواهد بود. همچنین شخص مزبور مجبور به اداء شهادت در دادرسیهایی غیر از آنچه که به همان درخواست مربوط است، نخواهد بود.

۲- شخصی که در نتیجه درخواست حضور، با رضایت در طرف درخواست کننده حاضر شده تا در برابر یک مقام قضائی پاسخگویی هر نوع فعل یا ترک فعل یا محکومیت باشد به خاطر فعلها، ترک فعلها، یا محکومیتهایی که قبل از

تاریخ عزیمت او از طرف درخواست شونده واقع شده و در درخواست ذکر نشده‌اند تحت پیگرد قرار نخواهد گرفت، زندانی نخواهد شد یا مشمول هیچ نوع محرومیت از آزادی شخصی نخواهد بود.

۳- در صورتی که شخصی که آزاد بوده طرف درخواست کننده را ترک نماید ظرف سی روز از تاریخی که رسماً به او ابلاغ شده حضورش دیگر ضرورت ندارد آن کشور را ترک نکرده باشد یا اگر ترک کرده داوطلبانه به آن بازگشته باشد بندهای (۱) و (۲) این ماده در مورد وی مجری نخواهد بود.

۴- هر شخصی که نتواند در طرف درخواست کننده حضور یابد در طرف درخواست شونده با هیچ نوع مجازات یا اقدام اجباری دیگر روبرو نخواهد شد.

ماده ۱۲- عوائد و آلات جرم

۱- در صورت درخواست، طرف درخواست شونده برای تعیین این‌که آیا عوائد حاصله یا آلات جرم در محدوده قضائی آن قرار دارند تلاش خواهد کرد و نتیجه تحقیقات را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

۲- درخواست معاضدت می‌تواند شامل درخواست مساعدت برای ضبط یا مصادره عوائد یا آلات جرم باشد. این معاضدت مطابق قوانین طرف درخواست شونده به نحو مقتضی انجام خواهد شد. انجام معاضدت می‌تواند شامل شناسایی حکم صادره توسط دادگاه یا سایر مراجع ذیصلاح طرف درخواست کننده یا تسلیم درخواست به مرجع صالح طرف درخواست شونده به منظور اخذ دستور ضبط یا مصادره باشد.

۳- درخواست معاضدت می‌تواند شامل درخواست محدود نمودن اموال به منظور اطمینان از در دسترس بودن آن برای تأمین حکم بازگرداندن عوائد حاصله یا آلات جرم باشد.

۴- عوائد یا آلاتی که مطابق این موافقتنامه ضبط یا مصادره می گردد به طرف درخواست شونده تعلق خواهد داشت مگر این که در موارد خاص، به نحو دیگری توافق شود.

۵- در صورتی که در اجراء درخواست معاضدت موضوع بندهای (۱) و (۲) این ماده، در طرف درخواست شونده اقدامی صورت گرفته باشد و نماینده‌ای از شخصی که تحت تأثیر حکم قرار گرفته در هر کدام از طرفین، حسب مورد، وجود داشته باشد، طرف مربوط طرف دیگر را در اسرع وقت از موضوع و همچنین سریعاً از آثار نمایندگی مطلع خواهد نمود.

ماده ۱۳- محرمانه بودن و محدودیت استفاده

۱- طرف درخواست شونده می تواند پس از مشورت با طرف درخواست کننده، درخواست نماید که اطلاعات یا مدارک ارائه شده یا منبع این اطلاعات یا مدارک، محرمانه بماند یا فقط در شرایط و مواردی که معین می کند افشاء یا مورد استفاده قرار گیرد.

۲- طرف درخواست شونده تا حدی که درخواست شده باشد، درخواست معاضدت، محتوای آن و اسناد مثبت و نیز هر اقدامی را که به دنبال درخواست معاضدت انجام شده است، جز آن مقدار که برای اجراء درخواست لازم بوده است، محرمانه تلقی خواهد کرد.

۳- طرف درخواست کننده بدون موافقت قبلی طرف درخواست شونده، اطلاعات یا مدارک دریافتی را برای اهدافی غیر از آنچه در درخواست ذکر شده افشاء ننموده یا مورد استفاده قرار نخواهد داد.

ماده ۱۴- تأیید مدارک

اسناد یا مدارکی که مطابق این موافقتنامه انتقال داده می شود جز در مورد مذکور در ماده (۷) این موافقتنامه، به هیچ تأیید دیگری نیاز نخواهد داشت.

ماده ۱۵- زبان

درخواستها و اسناد مثبت، با ترجمه آنها به زبان رسمی یا یکی از زبانهای رسمی طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی همراه خواهد بود.

ماده ۱۶- هزینه‌ها

۱- طرف درخواست شونده، هزینه‌های اجراء درخواست معاضدت را برعهده خواهد داشت اما هزینه های زیر به عهده طرف درخواست کننده خواهد بود:
الف) هزینه های مربوط به انتقال اشخاص به قلمرو طرف درخواست شونده یا بالعکس، بنا به درخواست طرف درخواست کننده باشد و مبالغی که در طرف درخواست کننده به موجب درخواستهای موضوع مواد (۹) یا (۱۰) این موافقتنامه به اشخاص قابل پرداخت است.

ب) حق الزحمه و هزینه های کارشناسان در طرف درخواست کننده یا درخواست شونده.

پ) هزینه های ترجمه کتبی، شفاهی و نسخه برداری.

ت) مخارج مربوط به ارسال دلایل از طرف درخواست شونده به طرف درخواست کننده از طریق ویدئو، ماهواره یا سایر ابزار فنی.

۲- چنانچه معلوم گردد که اجراء درخواست مستلزم هزینه های سنگین است، طرفین برای تعیین شرایطی که معاضدت مورد درخواست می تواند براساس آنها اجراء گردد با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۷- انطباق با سایر معاهدات

معاضدت و ترتیبات مذکور در این موافقتنامه هیچ یک از طرفین را از ارائه معاضدت به طرف دیگر از طریق مفاد سایر کنوانسیونها یا موافقتنامه‌های بین‌المللی قابل اعمال یا از طریق قوانین داخلی باز نخواهد داشت. طرفین همچنین می‌توانند به موجب هر نوع ترتیبات، موافقتنامه یا عمل دوجانبه که قابل اعمال باشد، معاضدت را انجام دهند.

ماده ۱۸- رایزنی

مقامات مرکزی طرفین در زمانهای مورد توافق دوجانبه، به منظور ترغیب مؤثرترین اجراء این موافقتنامه، مشورت خواهد نمود. مقامات مرکزی همچنین می‌توانند نسبت به اقدامات عملی که ممکن است لازمه تسهیل اجراء این موافقتنامه باشد، توافق نمایند.

ماده ۱۹- لازم‌الاجراء شدن، اصلاح و خاتمه

۱- این موافقتنامه مطابق با تشریفات قانونی مقرر در قانون اساسی و قوانین داخلی طرفین، تصویب خواهد شد و از تاریخ ارسال آخرین اطلاعیه هر یک از طرفین به طرف دیگر مبنی بر تحقق کلیه تشریفات قانونی لازم جهت اجراء این موافقتنامه، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- اصلاح موافقتنامه از طریق توافق دو جانبه مقدور خواهد بود. هر گونه اصلاحی منوط به گذراندن مراحل تصویب ذکر شده در بند (۱) فوق می‌باشد.

۳- هر یک از طرفین می‌تواند به این موافقتنامه خاتمه دهد. اختتام موافقتنامه بعد از شش ماه از تاریخ ابلاغ تصمیم به طرف دیگر صورت خواهد پذیرفت.

۴- طرفین همچنین می توانند با رضایت دوجانبه، طبق شروطی که به توافق طرفین خواهد رسید به این موافقتنامه خاتمه دهند.

با تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان زیر با اختیارات اعطاء شده توسط دولت‌های متبوع خود این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در شهر تهران در تاریخ ۱۳۸۷/۸/۱۲ هجری شمسی مطابق با ۲ نوامبر ۲۰۰۸ میلادی در دو نسخه اصلی هر کدام به زبانهای فارسی، هندی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از اعتبار مساوی برخوردارند. در صورت بروز اختلاف، متن انگلیسی ملاک اعتبار خواهد بود.

از طرف دولت

جمهوری هند

از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳ / ۱ / ۴۰

شماره ثبت: ۴

شماره دفتر کل:

شماره شناسه:

صفحه: